

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t s
skrivelse till Ålands Landsting angående
Landstingets bifall till ikraftträdande i landskapet Åland av den av Riksdagen antagna lagen om godkännande av vissa stadganden i den mellan Republiken Finland och Amerikas Förenta Stater ingångna överenskommelsen för undvikande av dubbelbeskattning av kvarlåtenskap och arv och förhindrande av kringgående av skatt, försåvitt i överenskommelsen ingå bestämmelser, vilka innebära avvikelser från självstyrelselagen.

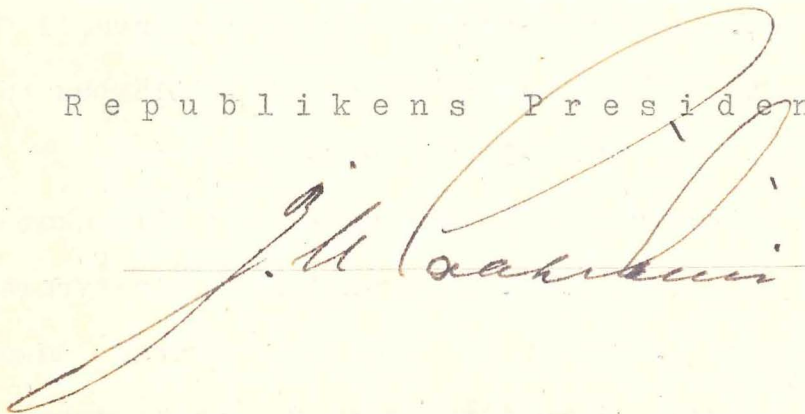
Enligt 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen för Åland av den 28 december 1951 bör Landstinget giva sitt bifall till lag, genom vilken fördrag med främmande makt bringas i kraft inom landskapet Åland, för såvitt i fördraget ingå bestämmelser, som innebära upphävande eller ändring av eller avvikelser från stadgandena i självstyrelselagen. I ovannämnda överenskommelses I artikel stadgas, att överenskommelsen skall tillämpas även på kommunalskatt på arv eller testamente samt "fattigprocent", på vilka rättsområden Landstinget för landskapets vidkommande enligt 13 § 1 mom. 3 punkten självstyrelselagen har lagstiftningsrätt. På grund härav erfordras Landstingets bifall till lagens ikraftträdande i dessa delar inom landskapet.

Med hänvisning till det ovan sagda samt med meddelande, att Riksdagens skrivelse i ärendet torde återställas samtidigt med Landstingets svar, överlämnas härmed till Landstinget Riksdagens ovannämnda skrivelse ävensom Regeringens proposition n:o 46 (1952 Rd.), innehållande sagda överenskommelse, samt föreslås i stöd av 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen för Åland,

att Landstinget måtte giva sitt bifall till ikraftträdande i landskapet Åland av lagen om godkännande av vissa stadganden i den mellan Republiken Finland och Amerikas Förenta Stater ingångna överenskommelsen för undvikande av dubbelbeskattning av kvarlåtenskap och arv och förhindrande av kringgående av skatt, försåvitt i överenskommelsen ingå bestämmelser, som innebära avvikelser från självstyrelselagen.

Helsingfors den 21 november 1952.

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t

Justitieminister

Sven Högsåter.

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i den mellan Republiken Finland och Amerikas Förenta Stater ingångna överenskommelsen för undvikande av dubbelbeskattning av kvarlåtenskap och arv och förhindrande av kringgående av skatt.

Vid de underhandlingar mellan Finlands och Amerikas Förenta Staters regeringar, som resulterade i en i Washington den 3 mars 1952 undertecknad överenskommelse till förhindrade av dubbelbeskattning av inkomst, dryftades även frågan om åvägbringande av en överenskommelse till förhindrande av dubbelbeskattning i fråga om beskattningen av arv. Förhandlingarna ledde till resultat, och samtidigt med överenskommelsen om inkomstskatt undertecknades mellan de bägge länderna en överenskommelse för undvikande av dubbelbeskattning av kvarlåtenskap och arv och förhindrande av kringgående av skatt.

Dubbelbeskattning av arv undviks enligt överenskommelsen i huvuddrag på följande sätt. Överenskommelsen tillämpas på fall, då den avlidna eller arvingen varit bosatt i Finland eller den avlidna varit medborgare i Förenta Staterna eller där haft laga hemvist. Beskattningsrätten rättar sig i huvudsak efter platsen där den till dödsboet hörande egendomen är belägen. Överenskommelsen innehåller särskilda bestämmelser om var vissa slag av egendom och förmö-

genhetsrättigheter skola anses vara belägna. Om egendom, varpå sagda stadganden icke äro tillämpliga, blir beskattad i bägge länderna, beviljar den ena staten en proportionell minskning i skatten för den egendom, som befinner sig i den andra fördragslutande staten.

I enlighet med 33 § regeringsformen föreslås,

att Riksdagen måtte godkänna stadgandena och bestämmelserna i den i Washington den 3 mars 1952 mellan Republiken Finland och Amerikas Förenta Stater ingångna överenskommelsen för undvikande av dubbelbeskattning av kvarlåtenskap och arv och förhindrande av kringgående av skatt, såvitt de erfordra Riksdagens godkännande.

Enär ifrågavarande överenskommelse innehåller bestämmelser, vilka innebära ändring av lag, förelägges Riksdagen för överenskommelsens bringande i kraft ett så lydande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa stadganden i den mellan Republiken Finland och Amerikas Förenta Stater ingångna överenskommelsen för undvikande av dubbelbeskattning av kvarlåtenskap och arv och förhindrade av kringgående av skatt.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Stadgandena och bestämmelserna i den mellan Republiken Finland och Amerikas Förenta Stater den 3 mars 1952 i Washing-

ton ingångna överenskommelsen för undvikande av dubbelbeskattning av kvarlåtenskap och arv och förhindrande av kring-

med anled-
lse till
ikraft-
Riksdagen
stadganden
merikas
sen för und-
tenskap och
skatt.
gutskottets
aget vörd-
republikens
kraftträ-
renskommel-
vikelse

schinoff.

an Erik

Med hänvisning till det ovan sagda samt med meddelande, att Riksdagens skrivelse i ärendet torde återställas samtidigt med Landstingets svar, överlämnas härmed till Landstinget Riksdagens ovannämnda skrivelse ävensom Regeringens proposition n:o 46 (1952 Rd.), innehållande sagda överenskommelse, samt föreslås i stöd av 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen för Åland,

att Landstinget måtte giva sitt bifall till ikraftträdande i landskapet Åland av lagen om godkännande av vissa stadganden i den mellan Republiken Finland och Amerikas Förenta Stater ingångna överenskommelsen för undvikande av dubbelbeskattning av kvarlåtenskap och arv och förhindrande av kringgående av skatt, försåvitt i överenskommelsen ingå bestämmelser, som innebära avvikelser från självstyrelselagen.

Helsingfors den 21 november 1952.

Republikens President

Justitieminister

Sven Högstäm.

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i den mellan Republiken Finland och Amerikas Förenta Stater ingångna överenskommelsen för undvikande av dubbelbeskattning av kvarlåtenskap och arv och förhindrande av kringgående av skatt.

Vid de underhandlingar mellan Finlands och Amerikas Förenta Staters regeringar, som resulterade i en i Washington den 3 mars 1952 undertecknad överenskommelse till förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst, dryftades även frågan om avvägbringande av en överenskommelse till förhindrande av dubbelbeskattning i fråga om beskattningen av arv. Förhandlingarna ledde till resultat, och samtidigt med överenskommelsen om inkomstskatt undertecknades mellan de bägge länderna en överenskommelse för undvikande av dubbelbeskattning av kvarlåtenskap och arv och förhindrande av kringgående av skatt.

Dubbelbeskattning av arv undvikes enligt överenskommelsen i huvuddrag på följande sätt. Överenskommelsen tillämpas på fall, då den avlidna eller arvingen varit bosatt i Finland eller den avlidna varit medborgare i Förenta Staterna eller där haft laga hemvist. Beskattningsrätten rättar sig i huvudsak efter platsen där den till dödsboet hörande egendomen är belägen. Överenskommelsen innehåller särskilda bestämmelser om var vissa slag av egendom och förmö-

genhetsrättigheter skola anses vara belägna. Om egendom, varpå sagda stadganden icke äro tillämpliga, blir beskattad i bägge länderna, beviljar den ena staten en proportionell minskning i skatten för den egendom, som befinner sig i den andra fördragslutande staten.

I enlighet med 33 § regeringsformen föreslås,

att Riksdagen måtte godkänna stadgandena och bestämmelserna i den i Washington den 3 mars 1952 mellan Republiken Finland och Amerikas Förenta Stater ingångna överenskommelsen för undvikande av dubbelbeskattning av kvarlåtenskap och arv och förhindrande av kringgående av skatt, såvitt de erfordra Riksdagens godkännande.

Enär ifrågavarande överenskommelse innehåller bestämmelser, vilka innebära ändring av lag, förelägges Riksdagen för överenskommelsens bringande i kraft ett så lydande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa stadganden i den mellan Republiken Finland och Amerikas Förenta Stater ingångna överenskommelsen för undvikande av dubbelbeskattning av kvarlåtenskap och arv och förhindrande av kringgående av skatt.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Stadgandena och bestämmelserna i den mellan Republiken Finland och Amerikas Förenta Stater den 3 mars 1952 i Washing-

ton ingångna överenskommelsen för undvikande av dubbelbeskattning av kvarlåtenskap och arv och förhindrande av kring-

med anled-
lse till
ikraft-
Riksdagen
stadganden
merikas
sen för und-
tenskap och
skatt.
guts-kottets
aget vörd-
republikens
kraftträ-
erenskommel-
vikelse

schinoff.

an Erik

gående av skatt skola, såvitt de tillhöra området för lagstiftningen, vara gällande såsom om dem överenskommits. För verkställigheten av nämnda stadganden och bestämmelser erforderliga närmare föreskrifter utfärdas genom förordning.

Helsingfors den 28 augusti 1952.

Republikens President

J. K. PAASIKIVI.

T.f. minister för utrikesärendena
Statsminister *Urho Kekkonen.*

Justitieminister

Sven Högsåm.
Sven Högsåm.

Översättning.

Överenskommelse mellan Republiken Finland och Amerikas Förenta Stater för undvikande av dubbelbeskattning av kvarlåtenskap och arv och förhindrande av kringgående av skatt.

Republiken Finlands President och Amerikas Förenta Staters President hava, för-
anledda av önskan att ingå en överenskom-
melse för undvikande av dubbelbeskatt-
ning av kvarlåtenskap och arv samt för-
hindrande av kringgående av skatt, för detta
ändamål till befullmäktigade ombud utsett:

Republiken Finlands President:

Johan A. Nykopp, Republiken Finlands ut-
omordentliga sändebud och befullmäkti-
gade minister i Amerikas Förenta Stater,
och

Amerikas Förenta Staters President:

Dean Acheson, Amerikas Förenta Staters
statssekreterare,

vilka efter att hava för varandra företett
sina fullmakter, som befunnits i god och
behörig form, överenskommit om följande:
den tredje mars 1952.

Art. I

(1) Denna överenskommelse tillämpas på
följande skatter i samband med dödsfall:

- (a) I Amerikas Förenta Stater:
förbundsstatens kvarlåtenskapsskatt,
och
- (b) I Republiken Finland:
arvsskatt, kommunalskatt på arv eller
testamente samt „fattigprocent”.
- (2) Överenskommelsen äger tillämpning
även på alla andra skatter av väsentligen
samma slag, vilka i någondera av de för-
dragsslutande staterna införas efter den
dag denna överenskommelse undertecknats.

Art. II

- (1) I denna överenskommelse avses med:
- (a) „Förenta Staterna” Amerikas För-
enta Stater, brukat i geografisk be-

märkelse likväl endast beträffande
delstaterna samt territorierna Alaska
och Hawaii ävensom distriktet Co-
lumbia;

- (b) „Finland” Republiken Finland;
- (c) „skatt” i Förenta Staterna förbunds-
statens gällande kvarlåtenskapsskatt
eller i Finland gällande arvsskatt
eller kommunalskatt på arv eller
testamente samt fattigprocent, allt
efter satssammanhanget;
- (d) uttrycket „vederbörande myndighe-
ter” för Förenta Staternas vidkom-
mande kommissariatet för Förenta
Staternas interna skatter (The
Commissioner of Internal Revenue),
befullmäktigat av finansstatssekrete-
raren, samt för Finlands vidkom-
mande finansministeriets avdelning
för skatteärenden.

(2) Vid tillämpningen av denna överens-
kommelse i de fördragsslutande staterna bör
varje uttryck, som icke särskilt definierats,
där ej annat framgår av sammanhanget,
anses ha den betydelse det har i veder-
börande stats egen skattelagstiftning.

Art. III

(1) Vid tillämpningen av denna överens-
kommelse skall frågan, huruvida avliden
person vid dödstillfället hade ägt laga hem-
vist i Förenta Staterna eller huruvida han
varit medborgare därstädes eller huruvida
avliden person eller delägare i sådan per-
sons kvarlåtenskap vid dödstillfället varit
bosatt i Finland, avgöras enligt gällande
lag i Förenta Staterna, respektive Finland.

(2) Då fråga är om person, som vid döds-
stillfället hade varit medborgare i Förenta
staterna, eller som då hade haft laga hem-
vist därstädes eller som vid dödstillfället
hade varit bosatt i Finland, eller om vid

med anled-
lse till
ikraft-
Riksdagen
stadganden
merikas
sen för und-
tenskap och
r skatt.
guts-kottets
aget vörd-
republikens
kraftträ-
överskommel-
vikelse

Schinoff.

an Erik

dödstillfället i Finland bosatt delägare i avliden persons kvarlåtenskap, bestämmes belägenheten av följande egendomsslag eller förmögenhetsrätter, såväl då skatten fastställs, om denna fastställelse sker på basen av egendomens eller förmögenhetens belägenhet, som då skattegottgörelse beviljas, uteslutande enligt följande regler:

- (a) Fast (immovable) egendom bör anses vara belägen på den plats, där ifrågavarande mark befinner sig. Frågan huruvida egendom eller förmögenhetsrätt av något slag är fast egendom avgöres enligt lagen i den stat, där ifrågavarande mark är belägen.
- (b) Berörbar rörlig (tangible movable) egendom (med undantag av egendom, angående vilken nedan särskilt annat stadgas) samt banksedlar och andra i den emitterande staten som lagliga erkända betalningsmedel böra anses beläga på den plats, där sådan egendom eller sådana betalningsmedel vid dödstillfället befunnit sig, eller, om de befunnit sig på väg från en plats till en annan (*in transitu*), på adressorten.
- (c) Tillgodohavanden (inklusive obligationer, betalningsförbindelser, växlar och försäkringar) böra anses vara beläga på den plats, där gäldenären är bosatt, eller om gäldenären är en sammanslutning, på den ort, varefter eller enligt vars lagar sammanslutningen grundats eller organiserats.
- (d) Aktier eller aktiestockar (inklusive aktier eller aktiestockar, som innehas av fiktiv ägare, om den verkliga äganderätten framgår av bolagets handlingar eller på annat sätt) böra anses beläga på den ort, varefter eller enligt vars lagar bolaget grundats eller organiserats.
- (e) Fartyg och luftfartyg samt andelar i dem böra anses vara beläga på den ort, där fartygen eller luftfartygen registrerats eller annars försetts med vederbörliga handlingar.
- (f) Goodwill, som ansluter sig till affärs- eller yrkesverksamhet, bör anses vara beläga på den ort, där den affärs- eller yrkesverksamhet, till vilken den är ansluten, bedrivits.

- (g) Patent, varumärken samt modeller bör anses vara beläga där de registrerats eller användas.
- (h) Upphovsmannarätt samt specialrättighet och koncession (franchise), rätt till konstnärliga och vetenskapliga alster, samt rätt eller licenser för utövning av upphovsmannarätt, konstnärliga och vetenskapliga alster, patent, varumärken eller modeller bör anses vara beläga på den plats, där den sålunda uppkomna rättigheten utövas.
- (i) Alla övriga slag av egendom förutom de ovan nämnda, böra anses vara beläga på plats, som bestämmes i enlighet med lagen i den fördragsslutande stat, som verkställer beskattningen på den grund, att egendomen är belägen i denna stat; men om ingendera av de fördragsslutande staterna verkställer beskattning på den grund, att egendomen är där belägen, bör all sådan egendom anses vara belägen på den ort, där den avlidne vid dödstillfället hade laga hemvist.

Art. IV

(1) Då fråga är om avliden (annan än medborgare i Förenta Staterna eller person, som haft laga hemvist därstädes), vilken vid dödstillfället var bosatt i Finland, skall Förenta Staterna vid fastställande av skatt:

- (a) bevilja de särskilda avdrag, som enligt Förenta Staternas lag skulle beviljas i fall den avlidna hade haft laga hemvist i Förenta Staterna, till så stora belopp, att de icke understiga den del av avdragen, som motsvarar förhållandet mellan värdet av de skattepliktiga medlen och de medel, som hade varit skattepliktiga, i fall den avlidna hade haft laga hemvist i Förenta Staterna; och
- (b) vid fastställande av skattens storlek eller tillämpning av skatteskalan (förutom vid tillämpning av underpunkten (a) i denna punkt och då fråga är om beräkning av vilket som helst annat proportionellt avdrag) icke beakta egendom, som enligt art. III bör anses vara belägen utanför Förenta Staterna.

(2) Då fråga är om avliden person (annan än i Finland bosatt), som vid dödstillfället var medborgare i Förenta Staterna eller hade laga hemvist därstädes, eller då fråga är om delägare i avliden persons kvarlåtenskap (annan än sådan, som vid dödstillfället varit bosatt i Finland) och denna avlidna person vid dödstillfället varit medborgare i Förenta Staterna eller hade haft laga hemvist därstädes, skola de finska myndigheterna vid fastställandet av skatten:

- (a) bevilja de särskilda avdrag, som enligt finsk lag skulle beviljas i fall den avlidne eller arvingen varit bosatt i Finland, till så stora belopp, att de icke understiga den del av avdragen, som motsvarar förhållandet mellan värdet av de skattepliktiga medlen och de medel, som hade varit skattepliktiga, i fall den avlidna eller arvingen varit bosatt i Finland; och
- (b) vid fastställande av skattens storlek eller tillämpning av skatteskalan (förutom vid tillämpning av underpunkten (a) i denna punkt och då fråga är om beräkning av vilket som helst annat proportionellt avdrag) icke beakta egendom, som enligt art. III bör anses vara belägen utanför Finland.

Art. V

(1) Där den avlidna vid dödstillfället hade laga hemvist i Förenta Staterna eller var medborgare i Förenta Staterna, avdraga Förenta Staterna från sin skatt (vilken beräknas utan tillämpning av denna artikel) den skatt, som i Finland fastställts för där befintlig, i de båda staternas beskattning beaktad egendom, men avdragets belopp får icke vara större än den proportionella del av skatten i Förenta Staterna, som belöper sig på denna egendom. Bestämmelserna i denna punkt skola icke tillämpas på någon i denna artikels (3) punkt nämnd egendom.

(2) Var avliden person eller delägare i avliden persons kvarlåtenskap vid dödstillfället bosatt i Finland, avdraga de finska skattemyndigheterna från skatten (vilken beräknas utan tillämpning av denna artikel) den skatt, som i Förenta Staterna

fastställts för där befintlig, i de båda staternas beskattning beaktad egendom, men avdragets belopp får icke vara större än den proportionella del av skatten i Finland, som belöper sig på denna egendom. Bestämmelserna i denna punkt skola icke tillämpas på någon i denna artikels (3) punkt nämnd egendom.

(3) Har beskattning i något särskilt fall verkställts i den ena fördragsslutande staten på grund av att den avlidna där haft laga hemvist eller att han varit denna stats medborgare, och i den andra fördragsslutande staten på grund av att den avlidna eller arvinge varit där bosatt, skola skattemyndigheterna i båda fördragsslutande staterna tillåta, att från den av dem påförda skatten (som beräknas utan tillämpning av denna artikel) avdrages den del av den av den andra staten fastställda skatten, vilken hänförs sig till den i båda staterna vid beskattningen beaktade egendomen, och vilken är eller bör anses vara belägen

- (a) i båda fördragsslutande staterna, eller
- (b) utanför vardera staten.

De i denna punkt stadgade avdragens totalbelopp bör vara lika stort som det för sådan egendom fastställda skattebeloppet i den av de fördragsslutande staterna, som påfört den mindre skatten, och detta totalbelopp bör fördelas mellan de båda fördragsslutande staterna i proportion till de skattebelopp, som i vardera staten påförts för denna egendom.

(4) I de i denna artikel avsedda fallen bör i de båda fördragsslutande staterna vid fastställandet av de skattebelopp, som påförts för vilken som helst särskilt fastställd egendom, beaktas varje lättnad eller avdrag, varom stadgas annorstädes än i denna artikel.

Art. VI

(1) Krav på skatteavdrag eller restitution, som baseras på bestämmelserna i denna överenskommelse, bör framställas inom sex år efter den avlidnas dödsdag.

(2) Vid restitution av skatt erlägges ej ränta på restitutionsbeloppet.

Art. VII

Vederbörande myndigheter i de fördragsslutande staterna böra utbyta sådana uppgifter (förutsatt att de enligt vederbörande stats skattelagstiftning kunna erhållas),

med anledning till
ikraft-
Riksdagen
stadganden
amerikas
sen för und-
tenskap och
skatt.
guts-kottets
aget vörd-
republikens
kraftträ-
erenskommel-
vikelse

schinoff.

an Erik

Justitieminister

Sven Högestäm
Sven Högestäm.

som äro nödvändiga för verkställigheten av bestämmelserna i denna överenskommelse eller till förhindrande av skatteförsvinnning eller i den verksamhet, vilken enligt gällande bestämmelser utövas i syfte att förhindra skattebetalarna att undandraga sig skatt, för såvitt fråga är om skatter, som avses i denna överenskommelse. Alla uppgifter, som sålunda utbytas, böra behandlas som hemliga och få icke delgivas andra personer än dem, som ha att fastställa och indriva i denna överenskommelse avsedda skatter. Uppgifter, vilka avslöja uppenbara affärshemligheter eller tillverkningsmetoder, må icke lämnas.

Art. VIII

Den ena fördragsslutande staten kan indriva i den andra staten påförd skatt (som om skatten vore påförd i förstnämnda stat) i sådan omfattning, att säkerhet vinnes, att person, som icke äger rätt till sådan förmån, icke kommer i åtnjutande av enligt denna överenskommelse beviljad nedsättning eller förmån.

Art. IX

Fördragsslutande stat, av vilken utredning eller handräckning begäres, bör snarast möjligt villfara denna begäran; likväl kan denna stat vägra att uppfylla sådan begäran, om detta strede mot den allmänna rättsuppfattningen eller medförde att handels- eller affärshemlighet, industriell eller yrkeshemlighet eller hemligt tillverkningsätt uppenbarades.

Art. X

Visar representant för avliden persons kvarlåtenskap eller delägare i sådan kvarlåtenskap, att av beskattningsmyndigheterna i den ena fördragsslutande staten vidtagna åtgärder förorsakat eller komma att förorsaka mot bestämmelserna i denna överenskommelse stridande dubbelbeskattning, äger sådan representant eller delägare rätt att framlägga saken för den fördragsslutande stat, vars medborgare den avlidna vid dödstillfället varit eller vars medborgare delägaren är, eller, om den avlidna vid dödstillfället icke var och delägaren icke heller är medborgare i någondera av de fördragsslutande staterna, för den fördragsslutande stat, där den avlidna vid dödstillfället hade laga hemvist eller då var

bosatt eller där delägaren har laga hemvist eller är bosatt. Vederbörande myndigheter i den fördragsslutande stat, för vilken saken framlagts, bör söka att med vederbörande myndigheter i den andra fördragsslutande staten träffa avtal om skälig rättelse av ifrågavarande dubbelbeskattning.

Art. XI

(1) Bestämmelserna i denna överenskommelse böra icke anses på något sätt upphäva eller inskränka den rätt till annan eller längre gående skattefrihet, som för närvarande tillkommer diplomatiska eller konsulära tjänstemän eller måhända framdeles beviljas dem.

(2) Bestämmelserna i denna överenskommelse utvidga icke i något fall skatteskyldigheten i någondera staten.

(3) Uppstå svårigheter eller tvivelsmål beträffande tolkningen eller tillämpningen av denna överenskommelse eller dess förhållande till överenskommelser mellan den ena fördragsslutande staten och någon annan stat, kunna vederbörande myndigheter i de fördragsslutande staterna ordna saken genom ömsesidigt avtal.

Art. XII

(1) Vederbörande myndigheter i de fördragsslutande staterna kunna fastställa regler för verkställigheten av denna överenskommelse i vardera staten. Vad beträffar de bestämmelser i denna överenskommelse, som gälla utbyte av uppgifter och inbördes bistånd vid uppbörden av skatt, kunna nämnda myndigheter genom inbördes avtal för detta ändamål fastställa regler för förfarandet, formen för anhållan och svaret därpå, transferering av valuta, redovisningen av influtna medel, indrivningskostnaderna samt det minimibelopp, vars indrivande kan begäras, ävensom andra dylika omständigheter.

(2) Vederbörande myndigheter i de fördragsslutande staterna kunna stå i direkt förbindelse med varandra vid verkställigheten av bestämmelserna i denna överenskommelse.

Art. XIII

(1) Denna överenskommelse skall ratificeras och ratifikationshandlingarna snarast möjligt utväxlas i Helsingfors.

(2) Denna överenskommelse träder i kraft den dag utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker och skall tillämpas på de personers kvarlåtenskap och efterlämnade arv, som avlidit sagda dag eller därefter. Den skall förbliva gällande under fem år från och med nämnda dag och även därefter tills vidare, men kan av endera av de fördragsslutande staterna uppsägas att upphöra att gälla antingen efter förloppet av sagda femårsperiod eller vid någon senare tidpunkt; sådan uppsägning bör verkställas minst sex månader före den avsedda utgångstiden, och uppsägningen träder i kraft den 1 januari det år, som föl-

jer efter den fastställda sex månaders periodens utgång.

Uppgjord i Washington i tvenne exemplar på finska och engelska språken sålunda, att båda texterna äga lika vitsord, den tredje mars 1952.

För Republiken Finlands President:

Johan A. Nykopp.

(L. S.)

För Amerikas Förenta Staters President:

Dean Acheson.

(L. S.)

med anled-
lse till
ikraft-
Riksdagen
stadganden
merikas
sen för und-
åttenskap och
v skatt.
guts-kottets
aget vörd-
republikens
kraftträ-
renskommel-
vikelse

Schinoff.

an Erik

Justitieminister

Sven Högstäm.
Sven Högstäm.